Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), judecător Jomiru-Niculiță V.
Dosarul nr. 2r-1377/25 (2-24005726-02-2r-11072025)

D E C I Z I E

06 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Arhip Valeriu
Judecătorii Corlăteanu Diana și Ghedrovici Nicolae

soluționând fără citarea părților, recursurile declarate de Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica prin intermediul reprezentantului său, avocatul Mațco Andrei împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 iunie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Chitoragă Iurie către Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 29 decembrie 2023, Chitoragă Iurie a depus cerere de chemare în judecată către Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica privind încasarea datoriei, rezultată din recipisă în mărime de 272220 dolari SUA și 169400 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 25 iunie 2025, prin intermediul cancelariei, de către avocatul reclamantului - Agachi Nicolae a fost depusă cererea de asigurare a acțiunii prin aplicarea măsurii de asigurare sub formă de sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, cotelor părți sociale deținute de către Eșanu Rodica și Eșanu Fiodor în limita valorii acțiunii ce nu va depăși suma de 272220 dolari SUA și 169400 euro. Mai solicită a interzice înstrăinarea, darea în locațiune, posesie, comodat a bunurilor imobile și mobile deținute de pârâți, inclusiv în calitate de beneficiari finali în limita valoarii acțiunii și interzicerea IP „Cadastrul Bunurilor Imobile” efectuarea/înregistrarea/operarea oricăror modificări în registrul bunurilor imobile ce țin de societățile comerciale ale

căror asociat/fondator/beneficiar finali sunt Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica, până la soluționarea litigiului irevocabil.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 iunie 2025, s-a admis parțial cererea de asigurare a acţiunii în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Chitoragă Iurie către Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, cotelor părți sociale/acțiunile deținute de către Eșanu Rodica și Eșanu Fiodor în limita valorii acțiunii ce nu va depăși suma de 272220 dolari SUA și 169400 euro.

S-a pus în sarcina executorului judecătoresc de a evalua bunurile și de a identifica sumele de bani disponibile în conturile ce aparțin pârâților, în limita valorii acțiunii.

În rest cererea s-a respins ca neîntemeiată.

Solicitarea recurenților:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, 02 iulie 2025, Eșanu Fiodor, iar la 10 iulie 2025 și Eșanu Rodica prin intermediul reprezentantului său, avocatul Mațco Andrei au declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 iunie 2025, solicitând admiterea recursurilor, casarea încheierii instanței de fond, soluționarea problemei în fond și respingerea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Argumentele recurenților:

În argumentarea cererii de recurs, recurentul Eșanu Fiodor a invocat că încheierea instanței de fond este neîntemeiată, are un caracter formal, motiv pentru care, urmează a fi casată integral, reieșind din următoarele raționamente.

Indică recurentul că atât reclamantul Chitoragă Iurie cât și instanța de fond nu și-au motivat corespunzător punctul de vedere, omițând să demonstreze necesitatea aplicării măsurilor de asigurare și care sunt eventualele riscuri în cazul neaplicării măsurilor de asigurare, care ar duce, în ultimă instanță, la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile reclamantului.

Consideră că la caz, nu există un risc iminent și real care să justifice aplicarea măsurilor de asigurare, cum ar fi o amenințare imediată de înstrăinare a apartamentului, or, acesta, nu a fost pus în vânzare și nu există indicii clare, precum că pârâții recurenți intenționează să îl vândă.

Opinează că măsura de asigurare aplicată este disproporționată, reprezentând o interferență nejustificată și excesivă în dreptul de proprietate a cet. Eșanu Fiodor, încălcând principiile proporționalității și necesității.

Evidențiază că instanța de fond a admis măsurile de asigurare fără să fie prezentate dovezi clare și concludente care să demonstreze că există un pericol real și actual de înstrăinare a bunurilor pârîților.

Reiterează că în cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii nu s-a probat corespunzător intenția pârâților de a înstrăina bunurile sale. Or, prin aplicarea sechestrului s-ar aduce atingere gravă dreptului de proprietate, fapt care impune necesitatea reclamantului de a demonstra prin probe pertinente și concludente justificarea aplicării măsurilor de asigurare solicitate.

În lipsa unor indicii obiective care să reflecte o conduită de sustragere de la eventualele obligații patrimoniale, aplicarea măsurii de asigurare echivalează cu o sancțiune anticipată asupra pârâților, ceea ce contravine principiului prezumției de bună-credință și echilibrului procesual dintre părți.

Consideră recurentul că în speță, reclamantul nu a demonstrat nici prin înscrisuri, nici prin alte mijloace de probă, că bunurile indicate riscă să fie înstrăinate, ascunse sau diminuate valoric într-un mod care ar periclita executarea hotărârii. O astfel de lipsă de probatoriu exclude posibilitatea aplicării unei măsuri de asigurare, care, prin natura sa, trebuie să fie una excepțională și fundamentată pe o analiză riguroasă a riscurilor iminente și reale de imposibilitate a executării hotărârii judecătorești.

În argumentarea cererii de recurs, recurenta Eșanu Rodica prin intermediul reprezentantului său, avocatul Mațco Andrei a indicat că la 29.12.2023, reclamantul, Iurie Chitoragă prin intermediul judecătoriei Chişinău, sediul Centru s-a adresat împotriva cet. Fiodor Eşanu şi Rodicăi Eşanu cu o cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei în mărime de 272 220 dolari SUA şi 169 400 Euro şi a cheltuielilor de judecată, fără a solicita aplicarea căreiva măsuri asigurătorii.

La şedinţa de judecată din data de 11.02.2025 au fost finisate cercetările judecătoreşti şi s-a trecut la faza pledoarii, fiind fixată şedinţă de judecată pentru data de 13.05.2025, ora 14:00. Şedinţa de judecată din 13.05.2025 programată din timp pentru audierea pledoariilor părţilor s-a amînat la cererea reclamantului, Iurie Chitoragă pe motiv că reprezentatntul său nu s-a prezentat la şedinţă, fiind fixată şedinţa pentru data de 02.07.2025, ora 10:00.

Între timp, la de 25.06.2025, peste 1 an şi 6 ani de zile de la data depunerii cererii de chemare în judecată la faza pledoarilor, reprezentantul reclamantului, avocatul Nicolae Agachi a înregistrat prin direcţia documentare procesuală a judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) o cereree de aplicare a măsurilor de

asigurare a acţiunii sub formă de sechestru asupra bunurilor mobile şi imobile, cotelor părţi sociale deţinute de către Eşanu Rodica şi Eşanu Fiodor în limita valorii acţiunii ce nu va depăşi suma de 272220 dolari SUA şi 169400 euro. A mai solicitat interzicerea înstrăinării, dării în locaţiune, posesie, comodat a bunurilor imobile şi mobile deţinute de pârâţi, inclusiv în calitate de beneficiari finali în limita valoarii acţiunii şi interzicerea IP „Cadastrul Bunurilor Imobile" efectuarea/înregistrarea/operarea oricăror modificări în registrul bunurilor imobile ce ţin de societăţile comerciale ale căror asociat/fondator/beneficiar finali sunt Eşanu Fiodor şi Eşanu Rodica, până la soluţionarea litigiului irevocabil.

Relatează că ulterior, la 09.07.2025, tot prin intermediul poştei electronice a fost expediată şi respectiv recepţionată încheierea judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 08 iulie 2025 de înlăturare a omisiunii strecurate în dispozitivul încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) nr. 2-1042/2024 din 25.06.2025 cu privire la aplicarea măsurii de asigurare prin indicarea codurilor personale ale pârâţilor după cum urmează: Eşanu Rodica IDNP ***** şi Eşanu Fiodor IDNP *****.

Consideră că cererea de aplicare a măsurii asiguratorie sub formă de sechestru şi alte interdicţii formulate nu este motivată în fapt, potrivit exigenţelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Cod de procedură civilă, nefiind prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea la moment a măsurii de asigurare a acţiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acţiunii.

Atrage atenția că înafară de faptul că încheierea judecătorească de aplicare a măsurii asigurătorii este neîntemeiată şi contrară prevederilor normelor de procedură, instanţa de judecată la etapa procedurii de examinare a cauzei civile „la faza pledoariilor" nu avea împuterniciri procesuale de a examina unilateral cererea de aplicarea măsurii de asigurare şi de a emite separat o încheiere judecătorească în acest sens, fără a fi reluată cercetarea judecătorească.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților cererile de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă până la data examinării recursurilor, nu a fost depusă referință asupra acestora.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la 25 iunie 2025, cererea de recurs declarată de Eșanu Fiodor a fost depusă la 02 iulie 2025

(f.d. 84-90), iar cererea de recurs declarată de Eșanu Rodica prin intermediul reprezentantului său, avocatul Mațco Andrei a fost depusă la 10 iulie 2025.

Astfel, recursurile declarate de Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica prin intermediul reprezentantului său, avocatul Mațco Andrei împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 iunie 2025 se consideră depuse în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursurile întemeiate şi pasibile de a fi admise, iar încheierea instanței de fond casată, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina

probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că ***neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești***.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Din actele cauzei rezultă că la 29 decembrie 2023, Chitoragă Iurie a depus cerere de chemare în judecată către Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica privind încasarea datoriei, rezultată din recipisă în mărime de 272220 dolari SUA și 169400 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 ianuarie 2024 s-a acceptat în procedură generală cererea de chemare în judecată depusă de Chitoragă Iurie către Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.19).

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 11 februarie 2025, instanța a purces la examinarea în fond a cauzei, anunțînd întrerupere la etapa pledoariilor și fixînd următoarea ședință de judecată pentru 13 mai 2025, ora 14:00 (f.d.94 verso).

În cadrul ședinței din 13 mai 2025, Chitoragă Iurie a solicitat amînarea cauzei pe motiv că nu poate continua în lipsa avocatului său, prin urmare judecătorul instanței de fond a admis cererea de amînare și a stabilit următoarea ședință de judecată pentru 02 iulie 2025, ora 10:00 (f.d.94-95).

La 25 iunie 2025, prin intermediul cancelariei, de către reprezentantul reclamantului, avocatul Agachi Nicolae a fost depusă cererea de asigurare a acțiunii prin aplicarea măsurii de asigurare sub formă de sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, cotelor părți sociale deținute de către Eșanu Rodica și Eșanu Fiodor în limita valorii acțiunii ce nu va depăși suma de 272220 dolari SUA și 169400 euro. A mai solicitat și interzicerea, înstrăinarea, darea în locațiune, posesie, comodat a bunurilor imobile și mobile deținute de pârâți, inclusiv în calitate de beneficiari finali în limita valoarii acțiunii și interzicerea IP „Cadastrul Bunurilor Imobile" efectuarea/înregistrarea/operarea oricăror modificări în registrul bunurilor imobile ce țin de societățile comerciale ale căror asociat/fondator/beneficiar finali sunt Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica, până la soluționarea litigiului irevocabil (f.d.76-80).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 iunie 2025, s-a admis parțial cererea de asigurare a acţiunii în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Chitoragă Iurie către Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, cotelor părți sociale/acțiunile deținute de către Eșanu Rodica și Eșanu Fiodor în limita valorii acțiunii ce nu va depăși suma de 272220 dolari SUA și 169400 euro.

S-a pus în sarcina executorului judecătoresc de a evalua bunurile și de a identifica sumele de bani disponibile în conturile ce aparțin pârâților, în limita valorii acțiunii.

În rest cererea s-a respins ca neîntemeiată.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei și motivele invocate de recurenți, Completul judiciar constată că, instanța de fond eronat a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.

La caz, Colegiul judiciar relevă că în argumentarea soluției sale, prima instanță s-a limitat la reproducerea normelor cu privire la asigurarea acțiunii și a indicat că necesitatea asigurării acţiunii rezultă din contribuirea reală la executarea ulterioară a hotărîrii judecătoreşti şi, astfel, constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale reclamantului. De asemenea, prin asigurarea acţiunii va fi asigurată realizarea dreptului subiectiv al reclamantului în cazul acţionării cu rea-credinţă de către pârâți.

În acest sens, instanța de recurs relevă că în speță, au fost încheiate două contracte de împrumut exteriorizate prin recipise, iar pârâții ar datora o eventuală sumă de 272220 dolari SUA și 169400 euro.

Aderent, instanța de recurs învederează că reclamantul/intimat nu a prezentat probe confirmative care să dovedească că există un motiv real pentru care s-ar putea presupune că o eventuală hotărâre judecătorească nu ar putea fi executată. Iar, faptul că în opinia reclamantului/intimat Chitoragă Iurie pîrîții sunt în posibilitate reală de a beneficia de dreptul de proprietate în sensul absolut, inclusiv de dreptul de posesie, administrare și dispoziție, în sensul încheierii oricăror tranzacții translative ale dreptului de proprietate și nu numai (locațiune, ipotecă) din nume și în interes propriu, nu constituie temei de admitere a cererii de asigurare a acțiunii.

În asemenea circumstanțe, Colegiul judiciar reiterează că asigurarea acțiunii trebuie să corespunsă scopului legitim și să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâților trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor reclamantului. Depășirea scopului asigurării echivalează cu încălcarea gravă a drepturilor pârâtului în cadrul procesului civil.

În acest sens, Colegiul conchide că instanța ierarhic inferioară a omis să argumenteze necesitatea instituirii măsurilor de asigurare prin prisma aprecierii pericolului eventualei imposibilități de executare ținut de substanța obiectului acțiunii.

Totodată, relevant speței este faptul că cererea privind aplicarea măsurii de asigurare a fost depusă de reprezentantul reclamantului, avocatul Agachi Nicolae la 25 iunie 2025, dată la care instanța de fond deja a purces la examinarea cauzei în fond.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că la caz, urma ca cererea privind aplicarea măsurii de asigurare să fie expediată tuturor participanților la proces pentru a face cunoștință și pentru a-și expune poziția vis-a-vis de aceasta.

În lumina celor expuse, Completul judiciar statuează că examinarea și admiterea cererii de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii de către instanța de fond, fără a asigura contradictorialitatea și dreptul părților de a-și exprima punctul de vedere asupra acesteia, constituie o încălcare a principiului fundamental al egalității armelor și al dreptului la un proces echitabil, garantate de art. 26 Cod de procedură civilă, precum și de art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Aplicarea unei măsuri de asigurare presupune o ingerință directă în dreptul de proprietate al persoanei vizate, ingerință care poate fi justificată doar în condițiile unei necesități reale, dovedite și proporționale. Or, din conținutul încheierii atacate

nu rezultă că instanța de fond ar fi efectuat o analiză concretă a proporționalității măsurii raportat la scopul urmărit, la valoarea creanței invocate și la eventualul prejudiciu care s-ar aduce pârâților prin restrângerea exercițiului drepturilor de dispoziție asupra bunurilor proprii.

În plus, Colegiul observă că prima instanță nu a argumentat în ce măsură aplicarea sechestrului asupra tuturor bunurilor mobile și imobile, *precum și a cotelor-părți sociale deținute de pârâți,* este necesară și proporțională în raport cu obiectul acțiunii. O asemenea măsură, de o amploare considerabilă, depășește vădit scopul prevenirii unui risc iminent de sustragere a bunurilor și se transformă într-o măsură de constrângere excesivă, lipsită de suport probator și justificare factuală.

Colegiul judiciar menționează că, în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții Supreme de Justiție, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii reprezintă o excepție de la principiul libertății de dispoziție asupra bunurilor, motiv pentru care judecătorul trebuie să manifeste o prudență sporită și să motiveze riguros necesitatea și proporționalitatea ingerinței. Simpla existență a unei pretenții patrimoniale, oricât de considerabile ar fi aceasta, nu constituie în sine o dovadă a pericolului de neexecutare.

Colegiul reține că cererea de chemare în judecată a fost înregistrată la 29 decembrie 2023 iar cererea cu privire la aplicarea măsurii de asigurare la 25 iunie 2025, fiind astfel formulată într-un moment procesual avansat, când cauza se afla deja în faza pledoariilor.

În asemenea condiții, necesitatea adoptării unei măsuri urgente de conservare a patrimoniului pârâților trebuia susținută prin probe concrete privind existența unui pericol iminent – probe care nu au fost prezentate.

Totodată, instanța de recurs remarcă că, legislația procesuală civilă lasă judecătorului posibilitatea de a aprecia întinderea şi caracterul real și ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de către partea reclamantă/intimată.

Astfel, în contextul aplicării măsurilor asiguratorii, Curtea Europeană a subliniat că, atât în procesul penal, cât şi în procesul civil, este importantă demonstrarea existenţei riscului întârzierii aplicării măsurii (periculum in mora) (a se vedea DCC nr.55 din 4 mai 2023, § 56; Fabrizio Stefano Piras v. San Marino (dec.), 27 iunie 2017, § 53).

De asemenea, în jurisprudenţa sa, Curtea a reţinut că măsurile provizorii, aplicate în fiecare caz separat examinat de instanţa de judecată, ţin de substanţa obiectului acţiunii. Instanţa urmează să dispună măsura provizorie, care menţine starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanţe în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei pagube ireparabile (HCC nr. 31 din 1 octombrie 2013, §72).

Așadar, atunci când există riscul ca o măsură să impună o sarcină excesivă, trebuie să existe anumite garanții procedurale, astfel încât să se asigure că funcționarea sistemului și impactul acestuia asupra drepturilor de proprietate ale solicitantului nu sunt nici arbitrare, nici imprevizibile (a se vedea, de exemplu, Džinić v. Croația, 17 mai 2016, § 68).

În această ordine de idei, Colegiul judiciar notează că, conform art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Astfel, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, care ar justifica necesitatea asigurării acțiunii.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că, măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe, în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Colegiul judiciar remarcă că simpla existență a pretențiilor pecuniare față de reclamantul/intimat nu justifică temeinicia cererii de asigurare a acțiunii, în condițiile în care scopul asigurării acţiunii urmează să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece asigurarea acţiunii constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către instanţa de judecată.

În acest sens, Colegiul judiciar apreciază ca fiind incorectă soluția instanței de fond, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, așa cum a fost menționat.

Mai mult ca atât, asigurarea acțiunii civile este o măsură care implică anumite restricții și imixtiuni în sfera drepturilor recurenților. Astfel, la caz nu este întrunit caracterul de rațională și temeinicie a cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare. Aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii impune limitări serioase în exercitarea drepturilor civile ale persoanei și nu poate fi dispusă în mod expres, având la bază simple afirmații, ci urmează a fi demonstrat efectiv existența riscurilor justificative. Or, măsura în cauză limitează drepturile patrimoniale fundamentale ale persoanei apărate de art. 46 al Constituției Republicii Moldova și art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Măsura sechestrului asupra bunurilor reprezintă o ingerință directă în exercitarea dreptului său de proprietate. Prin urmare, încălcarea de către stat a acestui drept, urmează a fi realizată doar în circumstanțe excepționale, cu asigurarea unui echilibru justificativ între interesele generale ale societății în coraport cu interesele individuale.

În același timp, Colegiul civil reiterează că, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale,

adică ingerințele în drepturile pârâtei trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Deci, Colegiul evidențiază că intimatul nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Prin urmare, Colegiu civil conchide că, instanța de fond eronat a opinat cu privire la faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare în raport cu Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica ar duce la o situație de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri.

Reieșind din faptul că argumentele din cererile de recurs declarate de Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica prin intermediul reprezentantului său, avocatul Mațco Andrei sunt întemeiate, instanţa de recurs consideră necesar de a admite recursurile, a casa integral încheierea instanței de fond, soluționând prin decizie problema respectivă, cu respingerea cererii depuse de Chitoragă Iurie, prin intermediul reprezentantului, avocatul Agachi Nicolae cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admit recursurile declarate de către Eșanu Fiodor și Eșanu Rodica prin intermediul reprezentantului său, avocatul Mațco Andrei.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 25 iunie 2025, și se soluționează prin decizie problema în fond, prin care:

Se respinge cererea depusă de Chitoragă Iurie, prin intermediul reprezentantului, avocatul Agachi Nicolae cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Arhip Valeriu

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Ghedrovici Nicolae